

[BURZNIK *sb m*

N pl burznicy.

Sł stp, Cn brak.

Burzyciel, wichrzyciel: A tákowi [*heretycy*] iuż od Kościoła ofądzeni y potępieni/ máią być iáko y inízy złoczyńce/ á burznicy/ y zábijáczé/ y morderze dufz ludzkich/ y ná gárdle karáni. *WujPosŚw* 1584 97 (*Linde*).

Synonimy: rozproszyciel, skażca, zwadca.

Cf **BURZCA, BURZYC, BURZYCIEL**

LZ